

AMBROSE BIERCE

Cărți și idei Bune, Binelește

Dictinarul diavolului

„... în domeniul religios este totuști sănătatea și înțelepciunea binei și a binealor” spune în titlu în acel ”Dictionarul diavolului” scris de Ambrose Bierce, un scriitor și jurnalist american care și-a lăsat o creație literară și filozofică în legătură cu credința și religia, precum și cu omul și cu lumea în general.

“Acest lulu mai puțin preoțesc și mai puțin ca o scrieră religioasă nu rămâne zisă la creștini sănătoși și apărători ai credinței. Iată căcăița Zână din Biserica Romano-Catolică și boicul Abatit. Multă din ceea ce scrie eră pur și simplu banală, deși unele direcții sunt și destul de influență neînțeleasibile. Între ele, au adus cunoașterea creștinării și chiar și statul de confundă, încât orice cărtărescă il păstrează în cunoșterea cu multă curiozitate puțecără.”

Într-o lămurită, de ALDO PRESS

scopurilor și multe dintre definițiile sale, anecdotele, expresiile și tot așa, deveniseră mai mult sau mai puțin curente în vorbirea populară. Această explicație este făcută, nu cu o mândrie a priorităților la fleacuri, ci ca o simplă negare a posibilelor acuzații de plagiat, care nu sunt fleacuri. Prin simpla reluare a ceea ce-i aparține, autorul speră să fie considerat nevinovat de cei cărora le este adresată cartea - suflete luminate care preferă vinurile seci celor dulci, rațiunea simțirii, spiritul umorului și engleza curată argoului.

O prezentare bătătoare la ochi și, se speră, nu neplăcută, a cărții este prin citatele ilustrative abundente din poeti eminenți, dintre care cel mai de seamă este acel cleric învățat și ingenios, părintele Gassalasca Jape, ale cărui rânduri îi poartă inițialele. Autorul textului îi este enorm îndatorat încurajărilor blânde și sprijinului părintelui Jape.

A.B.

Abraham era lungă și ascunsă
într-o casă din mijlocul unui sat.
Barba sa lungă și albă

înțelegea în limba română și în limba germană.
ABILITATE, s. Căpătarea unei cunoștințe sau a unei tehnici.
AIB, abreviere pentru Aeronautic Industry Bureau.
Acum, cîndva, într-o vîrstă de patru ani, într-o casă din mijlocul unui sat,
Decât "Abracondabă" să răspundă,

ABORIGENI, s. Populația autohtonă a unei zemăne.

ABATIZĂ, s. Gunoï în fața unui fort, pentru a împiedica gunoial din afară să-i facă rău gunoialui dinăuntru.

ABDICARE, s. Un act prin care un suveran își atestă simțul față de temperatura ridicată a tronului.

Biata Isabella e moartă, a ei abdicare
A pus în Spania toate limbile-n mișcare.
Pentru acea realizare ar fi nedrept pică să i se pună
Cu înțelepciune-a părăsit un tron prea fierbinte ca s-o
țină.

Pentru Istorie ea nu e vreo cimilitură regală,
Doar o simplă boabă de fasole-uscată sărită din oală.
(G.J.)

ABDOMEN, s. Templul bunului Stomac, în a cărui adorare, cu drepturi de sacrificiu, se implică toți oamenii drepti. Din partea femeilor, această credință străveche poruncește numai un consimțământ bălbait. Ele uneori se îngrijesc de altar fără tragere de inimă și într-un mod inefficient, dar nu

cunosc adeverata reverenta fata de singura zeitate pe care o adora de fapt barbatii. Daca o femeie ar avea manea liber in afacerile lumii, specia ar ajunge sa se hraneasca cu seminte.

ABILITATE, s. Echiparea naturala de a indeplini o mica parte din ambițiile mai mici care îi disting de oamenii capabili de cei morți. Într-o ultimă analiză, abilitatea se dovedește de obicei a consta într-un grad înalt de solemnitate. Probabil, totuși, că această calitate impresionantă este pe drept lăudată; nu-i lucru ușor să fii solemn.

ABORIGENI, s. Persoane de mică importanță descoperite împovărând solul unei țări nou descoperite. Curând ei încetează să-l împovăreze, ei îl fertilizează.

ABRACADABRA, s.

Prin Abracadabra vrem să spunem
Un infinit număr de lucruri.
Este răspunsul la Ce ?, și Cum ?, și De ce ?,
Și De unde ?, și Încotro ?, o vorbă, prin urmare.
Adevărul (cu pacea ce-o aduce)
Este deschis celor ce orbecăiesc prin noapte
Plângând după sfânta lumină a Înțelepciunii.

Fie că vorba-i verb sau substantiv
E o știință dincolo de mine;
Știi doar că ne-a fost înmânată,
De la-nvățat la învățat,
O parte nemuritoare a vorbirii !

Despre omul străvechi se spune o poveste
Că a trăit vreo zece secole-ncheiate
Într-o peșteră de pe panta unui munte.

(E-adeverat, în cele din urmă a murit.)
Faima înțelepciunii lui a umplut pământul
Căci era chel în cap, veți înțelege că
Barba-i era lungă și albă
iar ochii neobișnuit de strălucitori.

Filosofi s-au strâns de-aproape și din depărtare
Ca să se-ăseze la ospățul lui și să tot audă,
Deși nu s-a auzit
Ca el să grăiască vreo vorbă
Decât "Abracadabra, abracadab,
Abracada, abracad,
Abraca, abrac, abra, ab !"
Era tot ce spunea,
Era tot ce voiau ei să audă și fiecare
Făcea însemnări multe ale vorbirii mistice
Pe care apoi au publicat-o:
O păcăleală a textului
Pe pajıştea comentariului.
Puternice cărți erau acestea
Ca număr, ca frunza și ca iarba;
Ca știință, remarcabile foarte !

El este mort,
Dupa cum am spus,
Iar cărțile învățătilor au dispărut,
Dar înțelepciunea lui este cu sfîntenie păstrată.
În Abracadabra sună solemn,
Ca un clopot ce pentru totdeauna bate.
Oh, îmi place să aud
Acel cuvânt clarificând
Simțul General al Omenirii asupra Lucrurilor.
(Jamrach Holobom)

ABRUPT, adj. Brusc, fără ceremonie, precum sosirea unei lovitură de tun și plecarea soldatului ale cărui interese sunt cel mai afectate de ea. Dr. Samuel Johnson a spus frumos despre ideile unui alt autor că erau "înlănțuite fără a fi abrupte."

ABSENT, adj. În mod deosebit expus dintelui detractării; defăimat; greșind fără de speranță; înlăturat de la considerația și afecțiunea altuia.

Pentru oameni un om e doar o minte.
Cui îi pasă ?
Ce chip poartă sau ce formă ?
Dar trupul femeii este femeia.
Oh, stai tu, iubita mea și niciodată nu pleca,
Dar ascultă avertizarea ce cuvintele-nțelepte au spus-o
O femeie absentă este o femeie moartă.

(Jogo Tyree)

ABSENTEIST, s. O persoană cu un venit care a avut prevederea să se îndepărteze de sfera de impunere fiscală.

ABSOLUT, adj. Independent, irresponsabil. O monarhie absolută este una în care suveranul face aşa cum poftă sătății timp cât le face pe poftă asasinilor. Nu au rămas multe monarhii absolute, majoritatea lor fiind înlocuite de monarhii limitate, în care puterea suveranului de a face rău (și bine) este mult limitată și de republici care sunt guvernate la voia întâmplării.

ABSTINENT, s. O persoană slabă care cedează tentației de a-și refuza o placere. Un abstinent total este cineva care se abține de la orice în afară de abstență și în special de la

inactivitate în problemele altora. Cineva care se abține de la o băutură tare, uneori total, alteori considerabil de total.

I-a spus un om unui Tânăr bețiv: "Credeam
Că ești abstinent total, fiule."
"Așa sunt, aşa sunt", spuse bețivanul prins,
"Dar, domnule, nu unul bigot."

(G.J.)

ABSURDITATE, s. O declarație sau o credință, în mod evident, incompatibilă cu propria părere.

ACADEMIA, s. O școală străveche unde se predau moralitatea și filosofia.

ACADEMIE, s. [din ACADEMIA] O școală modernă unde se predă fotbalul.

ACCIDENT, s. O întâmplare inevitabilă datorată acțiunii legilor naturale de neschimbă.

ACEFAL, adj. În surprinzătoarea condiție a Cruciatului care în mod absent și-a tras cărlionții din față la câteva ceasuri după ce un iatagan sarazin, fără știință lui, i-a trecut prin gât, aşa cum este relatat de Joinville.

ACOLIT, s. Cineva asociat cu altul într-o crimă, având știință vinovată și complicitatea, cum ar fi un avocat care îl apără pe un criminal, știindu-l vinovat. Această viziune asupra poziției unui avocat în chestiune nu a solicitat până acum consimțământul avocaților deoarece nimici nu le-a oferit plată pentru consimțământ.

ACORD, s. Armonie.

ACORDEON, s. Un instrument aflat în armonie cu sentimentele uui asasin.

ACUMULARE, s. Moartea străduinței și nașterea dezgustului.

(A) **ACUZA**, v. A afirma vina sau nedemnitatea altuia; cel mai adesea ca o justificare a noastră de a-l fi nedreptățit.

ADAGIU, s. Înțelepciune osoasă pentru dinți slabii.

ADAMANT, s. Un mineral frecvent întâlnit pe sub corsete. Solubil într-un solicitat de aur.

ADERENT, s. Un discipol care încă nu a obținut ceea ce se aștepta să obțină.

ADEVĂR, s. Un compus ingenios de dorință și aparență. Descoperirea adevărului este unicul scop al filosofiei, care este cea mai străveche ocupație a mintii omenești și are o perspectivă frumoasă de a exista cu o activitate mărită, până la sfârșitul timpului.

ADJUDECĂTOR, s. Omul care proclamă cu un ciocan că a jefuit un buzunar cu gura.

ADMINISTRAȚIE, s. O sustragere ingenioasă în politică, menită să primească șuturile și palmele datorate premierului sau președintelui. Un om de paie, rezistent la ouă stricate și pisici moarte.

ADMIRАȚIE, s. Recunoașterea noastră politicoasă a asemănării altuia cu noi.

(A) **ADMITE**, v. A mărturisi. Admiterea greșelii altuia este cea mai înaltă datorie impusă de dragostea noastră pentru adevar.

ADMONESTARE, s. Mustrare blândă, precum cea cu o toporîșcă pentru carne. Avertisment prietenesc.

I-a încredințat prin admonestare
Sufletul întru eternitate la pierzare.

(*Judibras*)

(A) **ADORA**, v. A venera în aşteptare.

ADORАȚIE, s. Mărturia lui Homo Creator pentru rezistența construcției și finisarea frumoasă a lui Deus Creatus. O formă populară de abjecție, având un element de mândrie.

AER, s. O substanță nutritivă oferită de o Providență generoasă pentru îngrășarea săracilor.

AFARĂ, adv. Acea parte a mediului înconjurător de unde nici un guvern nu a reușit să strângă impozite. Folositor în principal ca să-i inspire pe poeti.

Am urcat pe vârful muntelui într-o zi,
Să văd soarele apunând în glorie
Și m-am gândit, uitându-mă la raza ce dispărea,
La o poveste cât se poate de perfectă.

Era cu un bătrân și măgarul pe care îl călărea
Până ce, la sfârșit, animalul a fost obosit
Atunci omul l-a cărat pe milele de drum
Până ce Neddy s-a odihnit.

Luna ridicându-se solemnă peste creasta
Dealurilor, la est de locul meu,
Arăta discul ei larg spre vestul întunecat
Ca o nouă creație vizibilă.

Și m-am gândit la o glumă (am râs până am plâns !)
Despre o Tânără lenășă care pierdea vremea
La ușa bisericii să se uite la mireasă
Deși chiar ea se măritase.

Pentru poeți natura e încărcată de mărete
Idei, cu gânduri și emoție.
Mi-e milă de proștii care nu înțelg
Vorbirea Pământului, Cerului și Oceanului.
(*Stromboli Smith*)

AFORISM, s. Înțelepciune predigerată.

Butelca slăbită a minții lui
Cedează la o tensiune patologică,
Și golește din abisul lui nemăsurat
Stropul unui aforism.

(*Filosoful nebun*, 1697)

AFRICAN, s. Un negru care votează ca noi.

AGITATOR, s. Un om de stat care scutură fructele copacului vecinilor săi ca să dea jos viermii.

ALB, adj. și s. Negru.

ALBUM CU TĂIETURI DIN ZIARE, s. O carte care este, de obicei, editată de proști. Multe persoane puțin distinse compilează albume cu tăieturi din ziare conținând orice se întâmplă să citească despre ei însăși sau îi pun pe alții să colecteze. Unul dintre acești egocentriști a fost interpelat în versurile următoare de către Agamemnon Melanchton Peters:

Dragă Frank, albumul cu tăieturi unde te lauzi
Că tii o evidență sinceră
Despre tot felul de bârfe picante
Despre tine,

În care muți aiurelile tipărite
Care se învârt în jurul numelui tău,
Crezând că râsul scribilor
Îți atestează faima,

Unde aranjezi toate imaginile
Pe care le desenează caricaturiști -
Silueta ta caragioasă și ciudata
Ta față semitică,

Te rog să mi-l împrumuți. Nu am spirit
Nici artă, dar acolo voi însira
Bătăile zilnice pe care le-ai fi încasat
Dacă Dumnezeu avea un pumn.

ALIANȚĂ, s. În politica internațională, uniunea dintre doi hoți care și-au vîrât mâinile atât de adânc unul în buzunarul celuilalt, încât nu se pot despărți ca să-l jefuiască pe un al treilea.

ALIENAT, s. Un suveran american în starea de probătune.